

3

לבן קדשין אהרן

קבה 249 יונתן בן עוזיאל

וידבר א וסליל יי עם משה קדשין : = מליל עם קדשין וסליל יי עם משה קדשין

בעל המורים

קדשים מסוי . למיל כוונת וסמכות את שם המורה וסמך לים קדשים [ב] קדשים תחיו . ספני שהרבה סנות הוזהרו להתקדש ולסמך : דעת וקנים מבעלי התוספות

(ב) קדשים מסוי וזו קדשים מסוי כי קדוש לוי ס' . כל ספני כל סלילים אפי' אמרו לבס סמך סמוי מוסין כדי להכיר סכורה ולסכדיל רמב"ן

מקום בתלמוד שבעליות נקראים פרושים העניין כי הותרה הוזהרה בעריות ובמאכלים האסורים והותרה הביאה אש באשתי ואכילת הבשר והיון איכ ימצא בעל תתאחר מקום להיות שפוף בוסת אשתו או נשוי הרבות ולחיות בסובא יין ובזוללי בשר למי וידבר כרצונו בכל הנבלות שלא הזכיר אסור זה בתורה והנה היה נבל ברשות הותרה לפיכך בא הכתוב איתי שפרם האסורים שאמר אותם לגמרי וצוה בדבר כללי שיהיה פרושים מן המותרות ויסמך במשגל כענין שאמר שלא יהיו תלמידי חכמים מצוין אצל נשותיהן כתרנגולין ולא ישמש אלא כפי הצורך בקיום המצוה מסני ויקדש עצמו מן היין במשכמו כענין שזוכר הכתוב הנזיר קדוש ויזכור העריות הנזירות מסני בתורה בנה ובלשון וכן פירוש עצמו מן המסמא אע"פ שלא הותרנו מסנה בתורה כענין שזוכרנו בגדי עם הארץ מדרס לפרושים וכמו שנקרא הנזיר קדוש בשמרו מסמאית המס ג"כונם ישמור פיו ולשונו סתתגאל ברביו האכילה הנסמן מן הדבור הנסמך כענין שזוכר הכתוב וכל פה דובר נבלה ויקדש עצמו בזה עד שיגיע לפרושים כמס שזוכרנו על ה' חיוא שלא שח שיהיה כמסל מוסין באלי ובכיוצא בהן באה המצוה הזאת הכללית אחרי שפרם כל העבירות שהן אסורות לגמרי עד שיכנס בכלל זאת הצוה הנקיות בידיו וגופו כמו שאמר והתקדשת' אלו מים ראשונים וחיותם קדושים אלו מים אחרונים כי קדוש זה שמן ערב . כי אע"פ שאלי מצות מדבריהם עיקר הכתוב בכיוצא בזה ויחיד שבהם נקיים וסמך ופרושים סתמן בני אדם שהם מכללים עצמם במותרות ובכיוצא . וכן דרך הותרה לפרום ולכלול בכיוצא בזה כי אחרי אזהרת פרוס הרעין וכל מים שכן אדם לא תגנוב ולא תגזול ולא תגנו ושאר האזהרות אשר בכלל ועשות הישר והסוב שיכנס בעשה הישר והחשיות וכל לפנים משרות הדיו לרצון הכרו כאשר אפרש בתעני למקומו ברצון הקב"ה . וכן כענין השבת אשר המלאכות בלאו המשרות בעשה כללי שנאמר תשבות . ועוד אפרש זה בע"ה . וסמך הכתוב שאמר כי קדוש אני ה' אלהיכם . ל' שאנחנו נוסח לדברך בו בחיותנו קדושים והנה זה כענין הדבור הראשון

מקום בתלמוד שבעליות נקראים פרושים העניין כי הותרה הוזהרה בעריות ובמאכלים האסורים והותרה הביאה אש באשתי ואכילת הבשר והיון איכ ימצא בעל תתאחר מקום להיות שפוף בוסת אשתו או נשוי הרבות ולחיות בסובא יין ובזוללי בשר למי וידבר כרצונו בכל הנבלות שלא הזכיר אסור זה בתורה והנה היה נבל ברשות הותרה לפיכך בא הכתוב איתי שפרם האסורים שאמר אותם לגמרי וצוה בדבר כללי שיהיה פרושים מן המותרות ויסמך במשגל כענין שאמר שלא יהיו תלמידי חכמים מצוין אצל נשותיהן כתרנגולין ולא ישמש אלא כפי הצורך בקיום המצוה מסני ויקדש עצמו מן היין במשכמו כענין שזוכר הכתוב הנזיר קדוש ויזכור העריות הנזירות מסני בתורה בנה ובלשון וכן פירוש עצמו מן המסמא אע"פ שלא הותרנו מסנה בתורה כענין שזוכרנו בגדי עם הארץ מדרס לפרושים וכמו שנקרא הנזיר קדוש בשמרו מסמאית המס ג"כונם ישמור פיו ולשונו סתתגאל ברביו האכילה הנסמן מן הדבור הנסמך כענין שזוכר הכתוב וכל פה דובר נבלה ויקדש עצמו בזה עד שיגיע לפרושים כמס שזוכרנו על ה' חיוא שלא שח שיהיה כמסל מוסין באלי ובכיוצא בהן באה המצוה הזאת הכללית אחרי שפרם כל העבירות שהן אסורות לגמרי עד שיכנס בכלל זאת הצוה הנקיות בידיו וגופו כמו שאמר והתקדשת' אלו מים ראשונים וחיותם קדושים אלו מים אחרונים כי קדוש זה שמן ערב . כי אע"פ שאלי מצות מדבריהם עיקר הכתוב בכיוצא בזה ויחיד שבהם נקיים וסמך ופרושים סתמן בני אדם שהם מכללים עצמם במותרות ובכיוצא . וכן דרך הותרה לפרום ולכלול בכיוצא בזה כי אחרי אזהרת פרוס הרעין וכל מים שכן אדם לא תגנוב ולא תגזול ולא תגנו ושאר האזהרות אשר בכלל ועשות הישר והסוב שיכנס בעשה הישר והחשיות וכל לפנים משרות הדיו לרצון הכרו כאשר אפרש בתעני למקומו ברצון הקב"ה . וכן כענין השבת אשר המלאכות בלאו המשרות בעשה כללי שנאמר תשבות . ועוד אפרש זה בע"ה . וסמך הכתוב שאמר כי קדוש אני ה' אלהיכם . ל' שאנחנו נוסח לדברך בו בחיותנו קדושים והנה זה כענין הדבור הראשון

אור החיים

מקובלים צמתן תורה ובסמך יתבאר הכתוב בצופן אחר : ואמרת אליהם . עמם סכפל לו' ואמרת לדבריהם ז"ל סמך אחר כי לזכר שרוב גופי התורה כו' לזה עשה זה ג"כ כסדר נתינת התורה כדבר זה רבות וקשות כה תאמר וגו' ותגד ואמר דבר ל' קושי ואמרת אמירה רכה ובסמך יתבאר הכתוב בצופן אחר : קדושים תהיו . ז"ל מה הוא המכיון של מזה ז' . ונראה שזה הכ' לתת עשה על העריות שזוהר עליהם כפ' הקודמת בלאו הוסיף עשה עליהם לעבור עליהם גם בעשה . עוד יראה ע"ה א' ז"ל ישא אדם ולא עבר עבירה נותנים לו שבר כעושה מזה והוא תאמר הכ' קדושים תהיו כמ"ע בלא עבירה יגדו שיתרחק מעשות' וזוהר קיים מ"ע שנתנו במאמר קדושים תהיו והנזיר זכרון מזה ז' כל' זה של קדושים לומר שכל המקיים מזה ז' נקרא קדוש והוא מאמר ז"ל ג"כ ונעטס זה דקדק לומר אל כל עזרת בני ישראל לו' כי מזה ז' שמלזה קדושים תהיו היא מזה שישנה בכל אדם שכל איש ישראל בקיימו מזה ז' קדוש ואמר לו ואין הדברה בישראל שהיה נמנעת מהשג' זו . גם בזה יתבאר עמם כפל דבר ואמרת כי יש כאן דיבור קשה בערך העובר שיוסף עונש עשה ויש כאן מעלה בכבוד למקיימו עיקר קדוש ואולי כי דוקא כנ"ל הוא שישנה בכחי' זו משא"כ חומות הטולם לו יהיה שיפרוש אדם עצמו מבחי' העריות האסורות לו או פניו שישנה אסורות אע"פ מושלל הוא מבחי' הקדושה וזו"ל אל וגו' כנ"ל ובסמך יתבאר בצופן אחר :

דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו . עמם כל פדה כי אין עדה פחות מעשר' ואין דבר שנקדש' פחות מעשר' ע"כ אמר כלן דבר אל כל עדת בני ישראל אל כל עדת ועדה סיסיו קדושים ע"י שס מותרים לכל דבר שנקדשם אשר צו מקדש' סמוי ית' י"ש כי קדוש אני . וסמך ל' זו ענין קדושת ישראל כי כמו ש' קדוש עמך חוקים ואמסס תהיו לי ממלכת כסנים וגוי קדוש כך כפ' זו נרמזו כל' י' הדברות כדלמך כ' לוי ענין בוקרל לזכר ע"כ הקדושים להקדש עליהם סמכות לומר שעל ידיהם יחזק למעלה הקדושים ולא תאמר שנקדושים מילתא וזמרתה סוף כי קדוש אני סקטון צעייכים לדמות סלוח' ליוזל' כדכיוול . וז"ל אמרו כל מקום שהמלא גדר מרסס שס תמלא קדוש' . וככך ידעת של' גדר סמורס על הדבר סמורס מלד סדון ועושין סייג וגדד להסתלק מן כלסוסק על כן אמרו סכל מקום שסמ' מולל גדר ערססס תמלא קדוש' כי כל קדוש' סייט סף בדבר סמורס כמ"ע כז"ל קדש עמך במורס לך וקדושם הנזיר יחסי ע"כ אמרו במקום סמורס גדר ערסס תמלא קדושם וכן כמסן מורס אל תגשו אל אשס דסייו במורס לזכר ע"כ קרלן גוי קדוש וכן כלן נאמר לא תקרבו לגלות ערס קריסס המביא' לזי גילוי . סריות וסור גדר . וסייג לערס' וכן אשס זולס והללס מדבריס סמורסס לישלל' וכן לזין גדר וסייג ללסור לו סף סמורס לישלל' כדי לקדש בקדושה יתירס וסס סמך קדושים ססיו יס כמסמססס לסון לזיו ולזון סודע' סטין כמו ולססס ססיו לי ממלכת כסנים וגוי קדוש ססור סודעת סטין כך סודע' לסס סקד"ס עמך סכסן של הגדורסן מעריות סכל ידי זס יסיו קדושים ללסססס :

בלי יקר

דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו . עמם כל פדה כי אין עדה פחות מעשר' ואין דבר שנקדש' פחות מעשר' ע"כ אמר כלן דבר אל כל עדת בני ישראל אל כל עדת ועדה סיסיו קדושים ע"י שס מותרים לכל דבר שנקדשם אשר צו מקדש' סמוי ית' י"ש כי קדוש אני . וסמך ל' זו ענין קדושת ישראל כי כמו ש' קדוש עמך חוקים ואמסס תהיו לי ממלכת כסנים וגוי קדוש כך כפ' זו נרמזו כל' י' הדברות כדלמך כ' לוי ענין בוקרל לזכר ע"כ הקדושים להקדש עליהם סמכות לומר שעל ידיהם יחזק למעלה הקדושים ולא תאמר שנקדושים מילתא וזמרתה סוף כי קדוש אני סקטון צעייכים לדמות סלוח' ליוזל' כדכיוול . וז"ל אמרו כל מקום שהמלא גדר מרסס שס תמלא קדוש' . וככך ידעת של' גדר סמורס על הדבר סמורס מלד סדון ועושין סייג וגדד להסתלק מן כלסוסק על כן אמרו סכל מקום שסמ' מולל גדר ערססס תמלא קדוש' כי כל קדוש' סייט סף בדבר סמורס כמ"ע כז"ל קדש עמך במורס לך וקדושם הנזיר יחסי ע"כ אמרו במקום סמורס גדר ערסס תמלא קדושם וכן כמסן מורס אל תגשו אל אשס דסייו במורס לזכר ע"כ קרלן גוי קדוש וכן כלן נאמר לא תקרבו לגלות ערס קריסס המביא' לזי גילוי . סריות וסור גדר . וסייג לערס' וכן אשס זולס והללס מדבריס סמורסס לישלל' וכן לזין גדר וסייג ללסור לו סף סמורס לישלל' כדי לקדש בקדושה יתירס וסס סמך קדושים ססיו יס כמסמססס לסון לזיו ולזון סודע' סטין כמו ולססס ססיו לי ממלכת כסנים וגוי קדוש ססור סודעת סטין כך סודע' לסס סקד"ס עמך סכסן של הגדורסן מעריות סכל ידי זס יסיו קדושים ללסססס :

דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו . עמם כל פדה כי אין עדה פחות מעשר' ואין דבר שנקדש' פחות מעשר' ע"כ אמר כלן דבר אל כל עדת בני ישראל אל כל עדת ועדה סיסיו קדושים ע"י שס מותרים לכל דבר שנקדשם אשר צו מקדש' סמוי ית' י"ש כי קדוש אני . וסמך ל' זו ענין קדושת ישראל כי כמו ש' קדוש עמך חוקים ואמסס תהיו לי ממלכת כסנים וגוי קדוש כך כפ' זו נרמזו כל' י' הדברות כדלמך כ' לוי ענין בוקרל לזכר ע"כ הקדושים להקדש עליהם סמכות לומר שעל ידיהם יחזק למעלה הקדושים ולא תאמר שנקדושים מילתא וזמרתה סוף כי קדוש אני סקטון צעייכים לדמות סלוח' ליוזל' כדכיוול . וז"ל אמרו כל מקום שהמלא גדר מרסס שס תמלא קדוש' . וככך ידעת של' גדר סמורס על הדבר סמורס מלד סדון ועושין סייג וגדד להסתלק מן כלסוסק על כן אמרו סכל מקום שסמ' מולל גדר ערססס תמלא קדוש' כי כל קדוש' סייט סף בדבר סמורס כמ"ע כז"ל קדש עמך במורס לך וקדושם הנזיר יחסי ע"כ אמרו במקום סמורס גדר ערסס תמלא קדושם וכן כמסן מורס אל תגשו אל אשס דסייו במורס לזכר ע"כ קרלן גוי קדוש וכן כלן נאמר לא תקרבו לגלות ערס קריסס המביא' לזי גילוי . סריות וסור גדר . וסייג לערס' וכן אשס זולס והללס מדבריס סמורסס לישלל' וכן לזין גדר וסייג ללסור לו סף סמורס לישלל' כדי לקדש בקדושה יתירס וסס סמך קדושים ססיו יס כמסמססס לסון לזיו ולזון סודע' סטין כמו ולססס ססיו לי ממלכת כסנים וגוי קדוש ססור סודעת סטין כך סודע' לסס סקד"ס עמך סכסן של הגדורסן מעריות סכל ידי זס יסיו קדושים ללסססס :